

TEZĂUR LITURGIC
17 SEPTEMBRIE

SLUJBA
SF. MUCENIȚE
SOFIA, PISTIS,
ELPIS ȘI AGAPIS
DE LA ROMA

ATENA, 2010

**17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΑΙ
ΚΑΛΛΙΝΙΚΩΝ ΠΑΡΘΕΝΩΝ
ΠΙΣΤΕΩΣ, ΕΛΠΙΔΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΑΥΤΩΝ ΣΟΦΙΑΣ**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἦδωκας σημείωσιν

Παρθένοι νεάνιδες, φύσεως νόμῳ συνδούμεναι, καὶ σαφῶς κρατυνόμεναι, ἀγάπη τοῦ κτίσαντος, τὸν δεσμὸν τῆς πλάνης, διέλυσαν πίστει, καὶ τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρόν, ἀνδρειωθεῖσαι, πίστει συνέτριψαν, καὶ νίκης διαδήματι, φωτοειδῶς ἐκοσμήθησαν καὶ νυμφῶνα κατώκησαν, νοητῶς ἀγαλλόμεναι. (Δίς)

Πίστις ἢ πανεύφημος, καὶ ἡ Ἀγάπη ἢ ἔνδοξος, καὶ Ἐλπίς ἢ θεόσοφος, ἀρετῶν ἐπώνυμοι, τῶν φαινοτάτων, ἀναδεδειγμένοι, ἀθλητικῶς τὸν πονηρόν, καταβαλοῦσαι τὸν τὴν Προμήτορα, δολίως ἀπατήσαντα, τοῦ Παραδείσου τὴν οἴησιν, θεωθεῖσαι ἀπέλαβον, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύουσαι.

Πυρὸς κατεφρόνησαν, καὶ πολυτρόπων κολάσεων, καὶ θανάτου αἱ πάνσεμνοι· Νυμφίου τὸ κάλλος γάρ, τοῦ ὠραιοτάτου, πίστει ἐκζητοῦσαι, διὰ ποικίλων

αἰκισμῶν, ὠραιωθεῖσαι, τούτω συνήφθησαν, Σοφίας τὰ βλαστήματα, Πίστις, Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη τε· δι' αὐτῶν ἡμᾶς Κύριε, τῶν δεινῶν ἐλευθέρωσον.

Δόξα Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ἔργοις σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς, ὄλον ἀπημαύρωσα κάλλος, τὸ τοῦ Βαπτίσματος, θέλων ὁ πανάθλιος, καὶ περιβέβλημαι, στολισμὸν κατακρίσεως, καὶ σκότους· διόπερ, δέομαι, πανύμνητε, τῇ δυναστείᾳ σου, ῥήξασα παθῶν μου τὰ ῥάκη, τὸν τῆς ἀπαθείας χιτῶνα, ἔνδυσον γυμνώπτοντα καὶ σῶσόν με.

Εἰς τὸν στίχον. Στιχηρά.

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορείαν, τῇ ἐτησίῳ μνήμῃ, τῶν τοῦ Χριστοῦ Παρθένων, καὶ ταύτας ευφημήσωμεν.

Σιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Νεάνιδες σεμναί, τῶν ἀθληφόρων κλέος, ἡ δόξα τῶν παρθένων, Χριστὸν νῦν δυσωπεῖτε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἡ τρίφωτος λαμπάς, τὸ σκῆνωμα Τριάδος, Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη, σεμνῆς Σοφίας κλάδοι, φαιδρῶς ἀνευφημείσθωσαν.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῷ θεῷ τετραμέναι ἔρωτι τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, αἰ
σεμναὶ τρεῖς ἀδελφαί, Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη, τὰς
ιοβόλους τοῦ τυράννου θωπείας ἐξέφυγον, καὶ
ἀλγεινὰς βασάνους, ἀνδρειοφρόνως ὑπέμειναν·
μαρτυρικοῖς δὲ κοσμηθεῖσαι στεφάνοις,
πρεσβεύουσιν ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει
ἀνυμνούντων τὴν ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Θεὸν καὶ λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην τεκοῦσα, Παναγία
Παρθένε, αὐτὸν αἰεὶ, δυσώπει, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων
σε.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὰς τρεῖς ἐνδόξους Παρθένους, τὰ τῆς Σοφίας
βλαστήματα, Πίστιν, Ἐλπίδα, Ἀγάπην, ὕμνοις ἐνθέοις
τιμήσωμεν. Ῥωσθεῖσαι γὰρ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ,
ὑπέμειναν βασάνους ἀλγεινὰς, καὶ τῷ ξίφει
ἐκτμηθεῖσαι τὰς κεφαλὰς, μαρτυρικοῖς ἐστεφθησαν
στεφάνοις. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι αὐτάς, δόξα τῷ ταύτας
δοξάσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' αὐτῶν πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγζαμένου σοι, Παρθένε, τὸ Χαῖρε,
σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ
ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης
πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου.
Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ
σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, τὴν α' στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰσιῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ' κατὰ σειρὰν.

Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ· Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν. Σήμερον ἐξελαμψε φωτειδὴς ὥσπερ ἥλιος, ὁ Σταυρὸς σου ὁ τίμιος, Χριστὲ στηριζόμενος, ἐν Κρανίου τόπῳ, τῷ δεδοξασμένῳ· καὶ ἀνυψούμενος Σωτὴρ, ἐπὶ τὸ ὄρος σου τὸ πανάγιον, δηλοῖ ἐμφαντικώτατα, ὡς δι' αὐτοῦ Παντοδύναμε, τὴν ἡμῶν φύσιν ὑψωσας, οὐρανοῖς ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀνήγγειλαν σήμερον, οἱ οὐρανοὶ ἀκατάληπτε, τοῖς ἀνθρώποις τὴν δόξαν σου· φαιδρῶς ἐξαστράψας γάρ, τοῦ Σταυροῦ ὁ τύπος, φέγγει ἀπροσίτῳ, τὴν μανιώδη καὶ σκληρὰν, τῶν θεοκτόνων γνώμην διήλεγξε· διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρὸς ὁ πανάγιος, τὸ ἀκατάληπτον τρόπαιον, ἀπὸ γῆς φανερούμενον, σήμερον προέρχεται, ὥσπερ κεκρυμμένος, θησαυρὸς πλουτίζων, τὴν οἰκουμένην ταῖς ἀυγαῖς, τῆς παγκοσμίου αὐτοῦ χρηστότητος· διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Προσόμοια τῶν Ἁγίων

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις τῷ Κυρίῳ ἄδοντες· τιμῶντες καὶ τὰς αὐτοῦ

παρθενομάρτυρας· τὴν Πίστιν τὴν τὸν Χριστὸν, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρείως ἱρύξασαν· Ἐλπίδα τὴν θαυμαστήν, δυνάμει θείᾳ ἀπίστους ἔλεγξασαν· καὶ σὺν τῇ Ἀγάπῃ πάντες, ψαλμικῶς βοήσωμεν. Σὲ νυμφίε ποθοῦμεν, ὑπὲρ σοῦ καὶ θανατούμεθα.

Βαβαί! τῶν σῶν θαυμασίως Χριστέ! ὅτι καὶ γυναῖκες, ἐν σταδίῳ ὠφθησαν· βασάνοις τε ἑαυτάς, ἀνδρειοφρόνως προθύμως παρέδωκαν, τῇ νάφθᾳ καὶ τῷ πυρὶ, καὶ τῇ ἀσφάλτῳ γενναίως παλαίσασι· μαρτύρων ἐν τοῖς χοροῖς, τὴν κεφαλὴν ἐκτμηθεῖσαι ἠρίθμηνται· καὶ στεφάνους νίκης, παρὰ σοῦ εἰλήφασιν, ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων, ἐκ χειρῶν σου κομισάμεναι.

Τὴν σὴν, Σοφία, μετάστασιν, ἐπικαλεσθεῖσα, ἐκ Θεοῦ ἀπειλήφας· ποθήσασα τὰς μονάς, ἔνθα σῶν γόνων ψυχαὶ συνηυφραίνοντο, τῆς Πίστεως τῆς σεμνῆς, ὁμοῦ Ἐλπίδος, Ἀγάπης, τῶν τέκνων σου· καὶ χάριν παρὰ Θεοῦ, τῶν ἰαμάτων ἐδέξω ἀοίδιμε· τοὺς ἀγίους γὰρ πάντας, τοὺς ἐν γῆ ὁ Κύριος, ἐθαυμάστωσεν ὄντως. Δόξα κράζωμεν τῷ κρατεῖ Αὐτοῦ.

Ἔτερα προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῷ πυρὶ προσπαλαίσασα, καὶ ἀλώβητος μείνασα, θεϊκῇ δυνάμει, Πίστις πολυάθλε, ἤλεγξας πλάνην τοῦ ἄφρονος, μητρὸς παραινέσεις, ὑποστᾶσα ἀνδρικῶς, καὶ μαστῶν τὴν ἀφαίρεσιν, ὁ δὲ Κύριος, μαρτυρίου στεφάνῳ οὐρανόθεν ἐπιστέφει κεφαλὴν σου, ξίφει τμηθεῖσαν, ἀοίδιμε.

Ῥαβδισμοῖς προσωμίλησας, καὶ καμίνῳ ἐμβέβλησαι, ἀβλαβῆς δὲ μείνασα θεία χάριτι, ζέοντι λέβητι ῥίπτεσαι, ἐν ζύλῳ ἀνήρτησαι, ὄνυξί τε σιδηροῖς, τὸ πολυάθλον σῶμά σου καταξέεται, τῷ δὲ ξίφει τὴν κάραν ἐκτμηθεῖσα, εἰς θαλάμους οὐρανίους, Ἐλπίς, σεμνή, μεταβέβηκας.

Τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σου, ἀσεβεῖς κατεφίμωσας, τὴν αὐτῶν δυσσέβειαν ἀπελέγξασα· ὅθεν ἰκρίῳ ἀνήρτησαι, βουνεῦροις δὲ τύπτεσαι, καὶ φλογὶ ὡς περ χρυσός, ἐν κωνία ἐμβέβλησαι, παναοίδιμε, καὶ περόνη τὸ σῶμα διετρήθης, καὶ τὴν κάραν ἀπετμήθης, Ἀγάπη μάρτυς πολυάθλε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τῶν σοφοτάτων Παρθένων, τοὺς πιστοὺς φαιδρύνουσα καὶ πρὸς πανήγυριν ἐόρτιον τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη συνάγουσα. Δεῦτε οὖν, φιλέορτοι, ἄσματικοῖς ἐγκωμίοις, τὰς τοῦ Χριστοῦ ἀθληφόρους, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, Πίστις πολυάθλε, ἡ μαστῶν τὴν ἐκκοπὴν καὶ μελῶν τὴν ἀφαίρεσιν ἀνδρικῶς ὑπομείνασα, καὶ τοῦ τυράννου τὸ θράσος καταβαλοῦσα. Χαίροις, Ἐλπίς παναοίδιμε, ἡ τὰς ἰοβόλους τοῦ δυσσεβοῦς θωπείας ἐκφυγοῦσα, καὶ ἑαυτὴν θῆμα εὐπρόσδεκτὸν τῷ Θεῷ προσαγαγοῦσα. Χαίροις, Ἀγάπη πανεύφημε, ἡ τῇ γλώσσει ἀσεβεῖς καταπλήξασα καὶ βασάνοις ἀλγειναῖς ἑαυτὴν παραδοῦσα, δι' ἀγάπην τοῦ Λυτρωτοῦ σου. Χαίρετε, αὐταδέλφων τριάς, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος ὑπέρμαχοι

καὶ ὀρθοδόξων δογμάτων διαπρύσιοι κήρυκες. Μὴ παύσητε, δεόμεθα, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, σὺν Σοφίᾳ μητρὶ τῇ θεόφρονι, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας αἰεὶ τὴν ἀεισέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν Προφητῶν αἰ φωναί, τὸ ξύλον τὸ ἅγιον προκατήγγειλαν, δι' οὗ τῆς ἀρχαίας ἠλευθερώθη κατάρης, τῆς τοῦ θανάτου ὁ Ἀδάμ· ἡ δὲ κτίσις σήμερον, ὑψουμένου τούτου, συνυποῖ τὴν φωνήν, τὸ ἐκ Θεοῦ αἰτουμένη πλούσιον ἔλεος. Ἄλλ' ὁ μόνος ἐν ἐλέει ἀμέτρητος. Δέσποτα, ἰλασμοὺς γενοῦ ἡμῖν, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (Ἐκ τοῦ Μηναίου).

Ἦ θεοτοκίον Τίς μὴ μακαρίσει σε...

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.' Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεσ. μγ').

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ ἀκουσάτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνε-σθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα,

ὠνεΐδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ἔτι ἀπ' ἀρχῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ἐκ τῶν χειρῶν μου ὁ ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ'. γ).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήνουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ε'. στ).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο

Λήψομαι τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσεται τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν

Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιομελα. Ἦχος α'.

Τῆς γεηρᾶς τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν ὑπεριδοῦσαι, τὸν ὄλβον καὶ τὴν δόξαν μισήσασαι, τὸν οὐράνιον Νυμφίον ἐποθήσατε, Πίστις, Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη, ἱερώτατοι κλάδοι Σοφίας τῆς σεμνῆς. Ἀχθεῖσαι γὰρ

ἐνώπιον τυράννου ἀσεβοῦς καὶ τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορρίψασαι, ἀνδρικῶς τὴν πλάνην τούτου ἠλέγξατε, τὰ αὐτοῦ σεβάσματα μυκτηρίσασαι, ὡς ἀκοῆς ὑστερούμενα καὶ λόγον μὴ ἔχοντα· Χριστὸν δὲ μετὰ παρρησίας κηρύξασαι, ἀλγειναῖς βασάνοις ἀπηνῶς παρεδόθητε, καὶ τῷ ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτμηθεῖσαι, εἰς οὐράνιον νυμφῶνα Χριστοῦ μετὰ τῶν φρονίμων συνεισήλθετε παρθένων, Ἄγγελοι συγχορεύουσαι· καὶ τῶν πιστῶν τὰς νόσους τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἰώμεναι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡ προσηγορία σου σαφῶς, τῇ πολιτεία, θέοφρον, κεκόσμηται· τῷ τῆς σοφίας γὰρ ἔρωτι πᾶσαν τὴν ζωὴν σου διανύσασα, ἔνδοξε Σοφία, ταῖς θείαις διέλαμψας χάρισι. Ὅθεν καὶ τῷ τάφῳ τῶν τριῶν σοι φιλτάτων τριήμερον ἐπιμείνασα, τὴν ψυχὴν ὡς ἐπόθεις, τῷ Κυρίῳ παρέθεσο, εἰς οὐρανίους θαλάμους μετ' αὐτῶν συνεισελθοῦσα. Παρρησίαν οὖν ἔχουσα πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'

Τριάδος τῆς σεπτῆς παρθένου ἰσάριθμοι, Πίστις, Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, τῷ θείῳ πυρπολούμεναι ζήλω, ἐν τῷ σταδίῳ πάσχουσαι ἔλεγον· δεινὰ μὲν, ᾧ δικαστᾶ, τὰ παρόντα κολαστήρια, οὐ προκρίνομεν δὲ ὅλως τῶν οὐρανίων τὰ ἐπίγεια· διὰ τοῦτο τύπτε τὸ σῶμα, ξέε τὰς σάρκας ἡμῶν καὶ πυρὶ παράδος ἡμᾶς. Χαίρουσαι

ἀπίωμεν πρὸς τὸν νυμφίον Χριστόν. Ὅν δυσωπεῖτε, δεόμεθα πανένδοξοι, καταπέμψαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠχος γ'

Εὐσεβείας φωτὶ τὰς ψυχὰς ἐλλαμφθεῖσαι, ἐν γυναικείᾳ φύσει καὶ ἡλικίᾳ σμικρᾷ τὸν νοητὸν Γολιάθ κατασχύνατε, τὸν τὴν Προμήτορα σχόντα ὄργανον πρὸς ἁμαρτίαν. Ἄτρεπτως γὰρ καὶ ἀφύρτως ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ὡς οἶδε μόνος αὐτός, τὴν τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὔας ἔλυσε κατάραν, ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων Χριστός, ὁ στέφει ἀφθάρτῳ στεφανώσας ἀξίως τὰς ἰσαριθμούς τῆς Τριάδος Παρθένους, Πίστιν, Ἐλπίδα καὶ Ἀγάπην, τὰ ἀγλαὰ τῆς Σοφίας τέκνα, καὶ δι' αὐτῶν δωρούμενος τῷ κόσμῳ ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠχος δ'

Παρθενίας κάλλεσι λαμπόμεναι καὶ μαρτύρων διαδήμασι κεκοσμημέναι, διπλοῦς στεφάνους ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, αἱ καλλίνικοι Μάρτυρες Πίστις, Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, τὰ τῆς σεμνῆς Σοφίας ἀγλαόκαρπα θρέμματα. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, δώρησαι εἰρήνην τῷ κόσμῳ καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ᾠχος πλ. α'.

Δεῦτε, τὴν πανένδοξον μνήμην τῶν τοῦ Χριστοῦ ἀθλοφόρων, Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν. Αὗται γὰρ εἰς οὐδὲν λογισάμεναι τὸ θῆλυ, τῷ τοῦ τυράννου βήματι εὐθαρσῶς παρέστησαν,

καὶ ἀναλαβοῦσαι τὴν πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ, τῷ
δυσσεβεῖ ἀντιπαρετάχθησαν, καὶ ἐθελούσια θύματα
τῷ Θεῷ προσηνέχθησαν, γενναίως ὑπὲρ πίστεως
ἀθλήσασαι. Διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμεναι,
ἐκραύγαζον· Γενέσθω, Κύριε, ἡ θυσία τῶν ψυχῶν
ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν Σου, ὅτι Σὲ ποθήσασαι,
κατεφρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς. Ταῖς
πρεσβείαις αὐτῶν, ὑπεράγαθε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
νίκας κατ' ἐχθρῶν τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ δώρησαι καὶ
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός. (Ἐκ τοῦ
Μηναίου).

Δεῦτε λαοί, τὸ παράδοξον θαῦμα καθορῶντες, τοῦ
Σταυροῦ τὴν δύναμιν προσκυνήσωμεν· ὅτι ξύλον ἐν
Παραδείσῳ θάνατον ἐβλάστησε· τὸ δὲ τὴν ζωὴν
ἐξήνθησεν, ἀναμάρτητον ἔχον προσηλωμένον τὸν
Κύριον, ἐξ οὗ πάντα τὰ ἔθνη ἀφθαρσίαν τρυγῶντες,
κραυγάζομεν· ὁ διὰ Σταυροῦ θάνατον καταργήσας,
καὶ ἡμᾶς ἐλευθερώσας, δόξα σοι.

Ἦ Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε...

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Τῷ τῆς σοφίας φωτὶ καταυγασθεῖσαι, πανεύφημοι
μάρτυρες τῶν ἀρετῶν ἢ τριάς, τὰ τῆς Σοφίας
βλαστήματα καὶ τῶν παρθένων καὶ ἀθλοφόρων τὸ
ἐγκαλλώπισμα· Τριάδος ὑπέρμαχοι ἐν ἡλικίᾳ σμικρῇ,

παρανομοῦντα ἡσχύνετε, καὶ παρρησίᾳ τὴν τούτου πλάνην ἐμυκτηρίσατε. Ὅθεν βασάνοις παρεδόθητε ἀλγειναῖς, ὧ̄ σεμναὶ τρεῖς νεάνιδες, καὶ τὴν κάραν τμηθεῖσαι, θεῖον στέφος ἀνεδήσασθε.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Χριστὸν ἐξ ὅλης ποθήσασαι καρδίας, καὶ τούτου τῷ ἔρωτι τρωθεῖσαι πάνσεμνοι, τῶν γεηρῶν τὴν ἀπόλαυσιν, ὡς ἐπικαίρων καὶ φθειρομένων κατεφρονήσατε, πανένδοξοι Μάρτυρες, Ἀγάπη, Πίστις, Ἐλπίς, καὶ τὰς φρονίμους ζηλώσασαι πέντε παρθένους, χοροῖς τοῖς τούτων συνηριθμήθητε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις συγχορευετε, μαρτυρίου στεφάνοις, κοσμούμεναι καὶ Χριστὸν δυσωπεῖτε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τῆς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἐνδεδυμέναι Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν, καλλίνικοι Μάρτυρες, Πίστις, Ἀγάπη, Ἐλπίς, τῶν ἀρετῶν αἱ φερόνυμοι ἐν τῷ σταδίῳ, ὡς ἄλλου πάσχοντος ἀνεκραύγαζον· Οὐ ξίφος, οὐ μάχαιρα, οὐκ ἐκκοπὴ τῶν μελῶν, οὔτε φλογῶν ἢ ἐπίτασις, ὑμᾶς χωρίσαι, θείας ἀγάπης, ὅλως ἰσχύουσιν· ὅθεν στεφάνους ἐκομίσαντο, τοὺς ἀφθάρτους, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ παρέχοντος πᾶσι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἰερωτάτην σήμερον πανήγυριν συγκροτήσωμεν, πιστοὶ, τῇ ἐτησίῳ μνήμῃ τῶν ἀθληφόρων τοῦ Χριστοῦ, Ἐλπίδος, Πίστεως καὶ Ἀγάπης, τῶν τῆς Σοφίας

βλαστημάτων. Ταῖς γὰρ βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος ἑαυτὰς ὠραῖσαι, αἱ τρεῖς ὁμώνυμοι τῶν ἀρετῶν ἀδελφαί, τῷ ὠραίῳ κάλλει Χριστῷ ἀδιαφθόρως συνήφθησαν· ᾧ καὶ πρεσβεύουσιν ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς. (Ἐκ τοῦ Μηναίου).

Ὁ τετραπέρατος κόσμος σήμερον ἀγιάζεται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου σου Σταυροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ κέρασ τῶν πιστῶν συνυψοῦται βασιλέων ἡμῶν, ἐν αὐτῷ τῶν δυσμενῶν συντριβόντων τὰ κέρατα. Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστός ἐν τοῖς ἔργοις σου.

Ἦ Θεοτοκίον· Θεοτόκε σὺ εἶ ἄμπελος ἡ ἀληθινή...
Πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν ἀθληφορῶν...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Τὰς τρεῖς ἐνδόξους παρθέτους, τὰ τῆς Σοφίας βλαστήματα, Πίστιν, Ἐλπίδα, Ἀγάπην, ὕμνοις ἐνθέοις τιμήσωμεν, ῥωσθεῖσαι γὰρ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ὑπήνεγκαν βασάνους ἀλγεινάς, καὶ τῷ ξίφει ἐκμηθεῖσαι τὰς κεφαλὰς, μαρτυρικοῖς ἐστέφθησαν στεφάνοις. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι αὐτάς, δόξα τῷ ταύτας δοξάσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' αὐτῶν πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου... Ἦ Θεοτοκίον' Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι... Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Συνήφθητε Χριστῷ, τῷ ὡραίῳ Νυμφίῳ, νεάνιδες
σεμναὶ τῶν Παρθένων ἡ δόξα, ποικίλαις κολάσεσιν
ἑαυτὰς ὡραίσασαι· καὶ τὴν ἄναρχον νῦν ἀνυμνεῖτε
Τριάδα, λαμπὰς τρίφωτε, Πίστις, Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη,
Σοφίας τὸ σέμνωμα.

Δόξα. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπλώσας ἐν Σταυρῷ τὰς παλάμας, οἰκτίρμον, τὰ
ἔθνη τὰ μακράν, ἀπὸ σοῦ γεγονότα, συνήγαγες
δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν ἀγαθότητα· ἀλλ' ἐπίβλεψον,
ἐπὶ τὴν σὴν κληρουχίαν, καὶ κατάβαλε, τοὺς καθ'
ἡμᾶς πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον
ἀληθῶς καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ
καταφεύγοντες πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα. Σὲ γὰρ
ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, Σὲ κεκτήμεθα ἐν
πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν ἀθληφόρων τοῦ Χριστοῦ θεῖαν μνήμην,
ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ ἀθροισθῶμεν καὶ πρὸς αὐτὰς
δεήσεις ἀναπέμψωμεν, εὔξασθε πρὸς Κύριον, τοῦ
ῤυσθῆναι γεέννης, τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἡμᾶς, τοὺς πολλὰ

ἐπταικότας· Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη, τῆς σεπτῆς Σοφίας κλάδοι, μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. (Ἐκ τοῦ Μηναιίου).

Ἐν παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ πάλιν ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλῳ ῥυσάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτη με θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδώρησω θείαν μοι ζωὴν. Δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου, Κύριε.

Ἦ Καὶ νῦν Θεοτοκίον· Οὐ σιωπήσομέν ποτε...

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς Σοφίας θρέμματα, Πίστις, Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη, ἀρετῶν ἐπώνυμοι φαινότατων ἀληθῶς, θρόνῳ Θεοῦ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπεῖτε, δεόμεθα.

Δόξα. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε, ὡς φῶς ἐκλάμπων, τὰς τοῦ σκότους φάλαγγας, ἀποδιώκει καὶ πιστοὺς, καταφαιδρύνει τοὺς ψάλλοντας· Σταυρὸς ὑπάρχει τοῦ κόσμου τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν καὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν τὴν Θεοτόκον πιστῶς μακαρίσωμεν.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.
Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.
Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τῶν Δέκα Παρθένων
(Ματθ. κε' 1-13).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὁμοιώθη ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις... κ.λπ. (Ζήτη
τοῦτο τῇ ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ, Εἰς τὴν Λειτουργίαν,
καὶ ἀνάγνωθι μέχρις· ἐν ἧ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἔρχεται).

Ὁ Ν' Ψαλμὸς. Εἶτα Δόξα. Ταῖς τῶν ἀθληφόρων... Καὶ
νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἴδιομελον. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα,
πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν· ἐπέστη γὰρ ἡμῖν ἡ
ἐτήσιος μνήμη τῶν ἀθληφορῶν τοῦ Χριστοῦ, Πίστεως,
Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης, πλουτοποιὰ χαρίσματα ἡμῖν
κομίζουσα. Διὸ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ καθαρῶ
συνειδότι ἀναβοήσωμεν, λέγοντες· Μὴ διαλίπητε
πρεσβεύουσαι ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει
τελούντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ οἱ Κανόνες τῶν Ἁγίων καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς'

Τῆς Σοφίας ἀρίδηλα καὶ ἀγλαὰ τέκνα λιγαίνω.

Θεοφάνους.

Ῥδὴ α' Ἦχος α' Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος
Τῆς ὑπερκοσμίου σου Χριστέ, καὶ τῆς ἀφράστου
σοφίας τὴν ἔλλαμψιν, δώρησαί μοι Δέσποτα, τὰς
εὐπρεπεῖς καὶ εὐκλεεῖς σου Μάρτυρας, ὅπως
ἀνυμνήσω, τὰ τῆς Σοφίας βλαστήματα.

Ἡ προσηγορία σου σαφῶς, τῇ πολιτεία θεόφρον
κεκόσμηται· πᾶσαν διήνυσας, σοῦ τὴν ζωὴν, τῷ τῆς
σοφίας ἔρωτι, ἔνδοξε Σοφία, σοφίας λάμπασα χάρισι.

Σοῦ ὁ παμμακάριστος καρπός, τῆς ὑπερθέου σοφίας
τρισότητι, ἐγκαλλωπιζόμενος, ἀθλητικῶς ὑπὲρ
ἐκείνης ἔλαμψε, πάνσοφε Σοφία, σοφίας θείας
ἐπώνυμε.

Σῶμα καὶ ψυχὴν δι' ἀρετῆς, ἐκκαθαρθεῖσαι παρθένοι
νεάνιδες, τρεῖς σοὶ προσηνέχθησαν, μαρτυρικῶς τῷ
νοητῷ νυμφίῳ, Χριστέ, Πίστις σὺν Ἐλπίδι, καὶ ἡ
Ἀγάπη ἡ ἔνδοξος.

Θεοτοκίον

Ὅλην τὴν μορφήν μου προσλαβὼν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ
πρὶν ἐννοούμενος, ὅλην ἀνεκαίνισεν, ἐν σῆ γαστρὶ
θεοπρεπῶς σκηνώσας Ἀγνή· ὅθεν Θεοτόκον, πιστοὶ σε
πάντες δοξάζομεν.

Ῥδὴ γ' Ὁ μόνος εἶδὼς τῆς τῶν βροτῶν
Φωνῆς σου ἀκούσασαι Χριστέ, καλοῦντος πρὸς
ἀθάνατον, καὶ ἀπαθῆ ζωὴν ἠκολούθησαν,
στεφανηφόροι παρθένοι Μάρτυρες, τοῦ βοᾶν σοὶ·
Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀκράντου σου δόξης
Φιλάνθρωπε.

Ἰσχὺν ἐδώρησατο Χριστός, ἐστῶσαις πρὸ τοῦ βήματος, μαρτυρικοῦ ὑμῖν ὡς ὑπέσχετο, καὶ θεοπνεύστου σοφίας ἐπλησε, καὶ λαμπρὰς ἀνέδειξε, νικηφόρους Μάρτυρας, παρθενίας λαμπούσας τῇ χάριτι.

Ἦμβλύνατε νῦν τὸν δυσμενῆ, Παρθένοι τὸν μέγалаυχον καὶ τὴν αὐτοῦ ὄφρυν κατεβάλετε, μεγαλοφρόνως ἀγωνισάμεναι, καὶ τὸν πρὶν καυχώμενον, ἐξαλείφειν θάλασσαν, ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων ἐπνίξατε.

Σοφίας τῆς ἄνωθεν Χριστοῦ, πλουσίως ἐμφορούμεναι, τῆς ἐκλεκτῆς Σοφίας καὶ ἔμφρονος, αἱ θυγατέρες αἱ τρεῖς κατήσχυναν, τυραννούντων φρύαγμα, καὶ μανίαν ἄσχετον, ῥητορεύουσαι θεῖα διδάγματα.

Θεοτοκίον

Ἁγίων τὸν Ἅγιον Χριστόν, ἀγίως ἀπεκύησας, ἀγιωσύνης ἅγιον σκῆνωμα, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ᾧ βοῶμεν, Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσὸν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε».

Κάθισμα τῶν Ἁγίων

Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὰς ψυχὰς δεσμευθεῖσαι πόθῳ Χριστοῦ, τῶν φθαρτῶν καὶ προσκαίρων τὴν καλλονὴν, ἐν λήθῃ παρεδράμετε,

ὡς τοῦ Λόγου μαθήτριάι, ἀσκητικῶς τὸ πρῶτον, τὰ πάθη νεκρώσασαι, καὶ ἀλγειναῖς βασάνοις, στερρῶς ἐναθλήσασαι· ὅθεν ὁ Δεσπότης, τῆς διπλῆς μαρτυρίας, στεφάνους ἐδωρήσατο, καὶ νυμφῶνος ἤξιωσε·

Παμμακάριστοι Μάρτυρες, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἐν Παραδείσῳ με τὸ πρὶν ξύλον ἐγύμνωσεν, οὗπερ τῆ γεύσει ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρει νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος, ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως ἀνακράζομεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Ἦδὴ δ' Ὅρος σε τῆ χάριτι

Ἔρωθεῖσαι τῆ χάριτι, τῆ θείᾳ καλλίνικοι, Πίστις Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, τὰς τῶν τυράννων ἀπειλὰς, ἀνδρείως κατήσχυναν, διὰ πυρὸς ὀλοκαυτούμεναι πάνσοφοι, καὶ τῷ νυμφίῳ Χριστῷ προσαγόμεναι.

Ἰσχυσαν τοῦ Σταυροῦ, τῆ πανοπλίας φραζάμεναι, Πίστις Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, τὰς τῶν κολάσεων πληγὰς, εὐτόνως αἱ Ἅγιοι, ὑπενεγκεῖν μέχρις αἱμάτων στερρότατα, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀντικαθιστάμεναι.

Δυνάμει καὶ πόθῳ τῆς Τριάδος ἐρρώσθησαν, Πίστις, Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, αἱ τῆς Τριάδος τῆς σεπτῆς, παρθένοι

ἰσάριθμοι, καὶ ἀλγεινῶν τὴν δριμυτάτην ἐπίτασιν,
ὕπενεγκεῖν αἱ πάνσεμνοι ἴσχυσαν.

Ἦσχυναν καὶ Κόραι, τρυφεραὶ τοῦ ἀλάστορος, διὰ τοῦ
ὄπλου τοῦ Σταυροῦ, τὴν ὑπερήφανον ὄφρυν, καὶ πρὸς
γῆν κατέβαλον, περιφανῶς τὸν πρὶν ἀμέτρως
καυχώμενον, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν καταλήψεσθαι.

Λαμπάδες τρισάριθμοι, σοφίας ἀστράπτουσαι, Πίστις
Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, τοῖς τῆς Τριάδος φωτισμοῖς, σαφῶς
λαμπρυνόμεναι, διαφανῶς τὰς Ἐκκλησίας φωτίζουνσι,
πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀντίληψιν.

Θεοτοκίον

Ἁγίων Ἁγία, Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν
ἔθνῶν καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ
λυτρωτὴς καὶ ζωοδότης καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν τῶν
ὑμνούντων σε.

Ῥδὴ ε' Ὁ φωτίσας τὴ ἐλλάμπει

Καρτερία τῶν φρενῶν, τὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ
σοφίας τῆς ἐνθέου λαλοῦσαι μυστήρια, τὸν κρατοῦντα
ἦσχυναν, αἱ τρεῖς Παρθένοι θεοφόροι, πίστει καὶ
φύσει συνδούμεναι.

Ἀγάλλεται ἡ Προμήτωρ, ὀρῶσα νικώμενον τὸν δόλιον,
τὸν αὐτὴν ἐξ Ἐδὲμ ἐξορίσαντα, γυναιξὶ θεόφροσιν
Ἐλπίδι, Πίστει καὶ Ἀγάπῃ, τοῖς τῆς Σοφίας γεννήμασι.

Ἰοβόλους τοῦ τυράννου, θωπείας ἐξέφυγον, καὶ
βασάνων τὰς πληγὰς ἐκουσίως ὑπέμειναν, αἱ σεμναὶ
νεάνιδες τῇ σῇ ἀγάπῃ τετρωμέναι, Χριστὲ καὶ θείῳ σου
ἔρωτι.

Θεοτοκίον

Ἀγάλλονται οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις ὀρῶσαί σε,
εὐφραίνονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ
γὰρ τόκῳ ἦνῶνται τῷ σῶ, Παρθένε Θεοτόκε, ὃν ἐπαξίως
δοξάζομεν.

Ῥδὴ ς' Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς

Γηθόμεναι ταῖς σαῖς ἀχράντοις Δέσποτα, παλάμαις
ἐναπέθεντο, τὰς ἐλπίδας, αἱ Νεάνιδες αἱ τρεῖς, καὶ τῆς
Τριάδος τρισμακάριαι, τῷ ἀριθμῷ τετιμημέναι καὶ
σεμνυνόμεναι.

Λαμπόμεναι τῆς παρθενίας κάλλεσι, Μαρτύρων
διαδήμασιν, ἐκοσμήθησαν, καὶ στέφανον διπλοῦν,
ἄνωθεν ἀξίως ἐκομίσαντο, παρὰ Χριστοῦ, τοῦ ζωοδότου
καὶ πανοικτίρμονος.

Ἀνήχθησαν ἐν τῷ ναῷ σου Δέσποτα, τοῦ πάντων
βασιλεύοντος, παρθενεύοντα κειμήλια σεπτὰ, σοῦ τῆς
βασιλείας κοινωνήσοντα· σὺ γὰρ αὐτῶν, καὶ φῶς
ὑπάρχεις καὶ ἀγαλλίαμα.

Θεοτοκίον

Ἀγάλλονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ
προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ
παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ
τόκου καὶ μετὰ γέννησιν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ
ρύόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, σῶσον

τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις».

Συναξάριον

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ καλλινίκων Παρθένων Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σοφίας.

Εἰς τὰς τρεῖς ἀδελφάς:

Στίχ. Τῇ πρὸς Σὲ πίσει Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη
Αἱ τρεῖς, Τριάς, κλίνουσιν ἀυχέναίς ξίφει.

Εἰς τὴν μητέρα αὐτῶν Σοφίαν:

Εὐφραίνεται νῦν, ὡς Δαβὶδ ψάλλον λέγει, Μήτηρ κατ' εὐχὰς ἡ Σοφία ἐν τέκνοις.

Ἐβδόμη τε δεκάτη Ἀγάπην τάμον, Ἐλπίδα, Πίστιν.

Ῥδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον.

Τρισοφεγγεῖ ἐνιαία χάριτι, καταλαμπόμεναι σαφῶς. αἱ παρθένοι δαιμονικὴν, ἔλυσαν σκοτόμειναν, φῶς τὸ τρισυπόστατον, θεολογοῦσαι καὶ μέλπουσαι· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἐν οὐρανοῖς τὰς παστάδας ἔχουσαι, λαμπαδηφόροι τὰς ψυχὰς, σὺν Ἀγγέλοις χαρμονικῶς, νῦν περιχορεύετε, δόξαν τὴν αἰδίων συνθεωροῦσαι καὶ μέλπουσαι· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Καρτερικὴν ὡς οἱ Παῖδες ἐνστασιν, ἐπιδειξάμεναι τὸ πῦρ, κατεπάτησαν ἀνδρικῶς· τούτων γὰρ ἰσάριθμοι,

γνώμην ἰσοστάσιον, αἱ θεοφόροι ἐκτήσαντο. τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων ἀεὶ Θεὸν δοξάζουσαι.

Θεοτοκίον

Νέμοις, Ἀγνή, τῶν παισμάτων ἄφεισιν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πιστῶς, λυτρομένη τῶν πειρασμῶν, πάσης περιστάσεως· σὲ γὰρ νῦν κεκτήμεθα, καταφυγὴ θεονύμφευτε, ὡς αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν χερσὶ βαστάσασα.

Καταβασία

Ἔκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνισε, πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς· ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἄλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'.

Ἐν καμίνῳ Παῖδες. Αἱ παρθένοι αἱ θεοφεγγεῖς, Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ ἀπέστιλβον λέγουσαι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαμπομένας καὶ φακοειδεῖς, διὰ τοῦ μαρτυρίου προδήλως γεγεννημένας, τὰς παρθέτους οἱ πιστοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱαμάτων ρεῖθρον δαψιλως, ἀφθόνως καὶ πλουσίως αἰθῆκαι τῶν ἀθληφορων, ἀναβρύουσιν ἀεὶ, τοῖς πιστει κραυγάζουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Γῆ ἁγία πέφηνας Ἀγνή, τὸν ζωηφόρον στάχυν, τεκοῦσα τῆς αἰδίου, ζωῆς πρόξενον Χριστόν, ᾧ πάντες κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν κωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα, Θεόν· ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβάνα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα Πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν

ἀγριαίνουσας, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Αἴγλης τριφεγγοῦς πληρούμεναι, καὶ λαμπηδόνης θείας νῦν ἐμφορούμεναι, αἱ ὁμώνυμοι, τῶν ἀρετῶν καὶ φερώνυμοι, τῆς Ἀγάπης, Ἐριδος καὶ Πίστεως, ἐλπίδι καὶ ἀγάπῃ, ἡμᾶς καὶ πίστει βεβαιώσατε.

Ἴνα ἢ ἐξ ὕψους δύναμις, νῦν κατευνάσῃ τὸν κατέχοντα κλύδωνα, τῆς αἵρέσεως, ὃ Ἀθληφοροὶ ἀήττητοι. καὶ βραβεύσῃ πιστοῖς τὴν ὁμόνοιαν, αἰτεῖσθε δυσωποῦμεν, ἀκαταπαύστως καλλιπάρθενοι.

Νύκτα τὴν τοῦ βίου, πάνσοφοι, διαδραμοῦσαι τὴν ἡμέραν ἐφθάσατε τὴν ἀνέσπερον, μαρτυρικῶς ἀγαλλόμεναι, καὶ παρθένων καυχώμεναι χάριτι, καὶ θείας βασιλείας, τῆς ἀκηράτου ἀξιούμεναι.

Θεοτοκίον

Ὡ πῶς ἢ Παρθένος τέτοκε! τὸν αἰεὶ ὄντα Λόγον καὶ ἐνυπόστατον, τὸ ἀπαύγασμα τῆς Πατρικῆς ὑποστάσεως, τὸν ἡμῶν εὐεργέτην καὶ Κύριον, ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Καταβασία

» Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε. Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῆ, πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλαριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.
Τῷ τῆς Τριάδος Κόραι, πυρούμεναι θείῳ ζήλῳ, τῶν
ἀρετῶν τῆ τριάδι, Ἐλπίδι, Πίστει, Ἀγάπῃ,
προσκείμεναι ὁμωνύμως, ἠλόγησαν τῶν βασάνων.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰῶνων, καὶ τῶν Ἀγγέλων Δεσπότην,
ἀποτεκοῦσα Παρθένε, τοῦτον ἰκέτευε δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς
παραστάτας, μερίδος τοῦς σοὺς οἰκέτας.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰσιῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Σοφία καῖρε καὶ σκίρτα, ἐκ σοῦ γὰρ ἦνθησαν, ὡς ἐκ
λειμῶνος θείου, εὐωδέστατα κρίνα, ἡ Πίστις, ἡ Ἀγάπη
καὶ ἡ Ἐλπίς, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι· ὑπὲρ αὐτῆς γὰρ
τμηθεῖσαι τὰς κεφαλὰς, θεῖον στέφος ἀνεδήσαντο.

(Δίς)

Ἀδριανοῦ τὰς κολάσεις, μὴ πποηθεῖσαι ποσῶς, τὸν
πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν εἰς οὐδὲν λογισθεῖσαι,
ὑπέστησαν κολάσεις παντοδαπὰς αἱ καλλίνικοι
Μάρτυρες, Πίστις, Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη, τῶν ἀρετῶν αἱ
φερόνυμοι νεάνιδες.

Πίστει, ἀγάπῃ, ἐλπίδι, θωρακισθεῖσαι στερεῶς, σοφίαν
ἀρυσθεῖσαι ἐκ Θεοῦ τοῦ Σωτῆρος, ἐφίμωσαν τὸ στόμα
Ἀδριανοῦ, δυσσεβοῦς καὶ παράφρονος, τρεῖς ἀδελφαὶ
κατὰ σάρκα, Πίστις, Ἐλπίς, καὶ Ἀγάπη ἡ πανένδοξος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε συμφώνως οἱ πιστοί, εὐχαριστήριον ὕμνον τῷ
εὐεργέτῃ τῶν ὅλων Θεῷ μελωδήσωμεν· ἐν γυναικείᾳ
γὰρ φύσει, Πίστις, Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη, τῶν καλλινίκων
Μαρτύρων ἢ τριάς, τὸ ἀόρατον κράτος τῆς ἐναντίας
δυνάμεως κατηγωνίσαντο. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις,
Χριστέ, παράσχου τὴν εἰρήνην τῷ λαῷ σου, καὶ ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς ὑδάτων
ἀνιστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ,
πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν· καὶ ἀνυψούμενον χερσὶν
ἱεραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐρανοὺς καταγγέλλει
ἀνύψωσιν, δι' ἧς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν
καταπτώσεως, εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεται· διὸ
εὐχαρίστως βοήσωμεν· Κύριε, ὁ ὑψωθείς ἐν αὐτῷ, καὶ
δι' αὐτοῦ συνυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου χαρᾶς
ἀξίωσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δοξολογία Μεγάλη

Τὸ Ἀπολυτίκιον τροπάριον τῶν Ἁγίων, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Εἰ βούλει, εἰπέ Ἀντίφωνα· ἄλλως τὰ Τυπικὰ καὶ ἀπὸ
τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων, αἱ γ' καὶ ς' Ὁδαί. Μετὰ τὴν
Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, τοῦ Σταυροῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...
Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν. Ὁ

Ἀπόστολος: Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, ἀναμνησθεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας...

(Ζῆτει τοῦτον ἐν περιόδῳ ε' τῷ Σαββάτῳ τῆς γ' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν).

Εὐαγγέλιον: Κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος, Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν... (Ματθ. ι' 32 - ια' 1)

(Ζῆτει τοῦτο τῇ Παρασκευῇ τῆς γ' ἑβδομάδος μετὰ τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν).

Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον... Καὶ Ἀπόλυσις.

